

Vărul primare

Alecu Donici

Sub lavițe-n cămară
Toți șoarecii de frunte făcuse-odinioară
Sfat mare între ei,
La care hotărâse cu multă scumpătate,
Ca în a lor cetate
Să nu se-ngăduiască nici unul din acei
Ce nu vor avea coadă; pe un temei puternic,

Că șoarecul nevrednic
Să-și cruțe coada sa,
La întâmplări mai grele
Cetatea va lăsa
În prada mâței rele.

Se vede că ei coada o au semn de trufie,
Sau merit osebit;
Precum la noi fu barba cu titlu de cinstit.
Oricum pricina fie,
A șoarecilor act
Sub lavițe la tact
S-au pus în împlinire.

La următoarea însă obștească întrunire,
Un șoarec fără coadă cu cei de frunte sta

Și pricini cerceta.
Alt șoricel cu laba vecinul își ghiontește
Șoptindu-i: „Nu vezi, frate, ce rău ni se gătește!

Cum poate fi primit
Un șoarec prihănit
În astă preacinstită de cozi lungi adunare?
Și tu, bătrân ales,
Păzești tăcere mare”.

- Păzesc tăcere, dragă, căci el mi-i văr primare.
- Destul, am înțeles.

Nici în vizunii, oare,
Hatârul lege n-are?